

Sverige, 2013-10-14

Bästa politiker! Vi tackar för er motion som alternativ till regeringens prop. 2012/13:191.

Nedan mellan varje punkt tillför vi våra synpunkter vilka är grundade på kunskap utifrån oberoende forskares rapporter som rör faktiska sanningar kring rovdjur och miljön.

I övrigt är våra synpunkter baserade på ekologisk och etologisk grund - två vetenskaper som ni intimt bör luta er mot i era beslut - då "propen" är riktad mot rovdjuren och deras miljö/hemvist.

Vänligen

Kristina Hallin
kristina.hallin@spray.se

Charlotte Swanstein
charlotte@fidos.se

info@naturogat.se

Motion med anledning av prop. 2012/13:191 En hållbar rovdjurspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen beslutar att det övergripande målet för rovdjurspolitiken ska vara följande: Sverige ska ha långsiktigt livskraftiga stammar av rovdjuren som ger en biologisk mångfald, uppnår riksdagens miljökvalitetsmål samtidigt som tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och socioekonomisk hänsyn tas. Riksdagen avslår med det regeringens föreslagna mål (förslagspunkt 1).

Eftersom vargen hålls borta från sitt naturliga utbredningsområde och är instängd i ett snävt område i norra Svealand, tvingas de att även ta sin föda från tamdjuren - det föreligger nämligen så att en varg inte besöker bebodda trakter om den kan undvika det.

Riksdagen beslutar att avslå regeringens förslag i den del som gäller referensvärden för varg, lodjur, järv och björn (förslagspunkt 2–5).

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen uppdrar åt Naturvårdsverket att tillsammans med Jordbruksverket fatta beslut om gynnsam bevarandestatus för varg, björn, lo och järv.

Vad Jordbruksverket har med ekosystemet att göra förstår vi inte. Naturvårdsverket skall endast samarbeta med oberoende forskare och inte som nu med forskare som sitter i en jävsituation.

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inrätta en permanent vargkommitté.

Alla hittills bildade "vargkommittéer" har inte fungerat på grund av att de inte är neutrala och ser till naturens bästa. Allt för många privata intressen får styra dessa kommittéer. Vad vi, svenska folket, kräver är en oberoende referensgrupp som Naturvårdsverket kan få kvalificerad hjälp av i vissa situationer.

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inrätta kontinuerliga kontrollstationer för att bedöma och uppdatera den svenska isolerade vargpopulationens genetiska status.

Den svenska vargen ska inte vara isolerad och där uppstår felet med tanken på behov av kontrollstationer, vargen skall kunna röra sig fritt både norr- och söderut.

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av en ökad regional delegering av jaktbesluten.

Det går INTE att regionalt besluta om rovdjurens antal och specifikt inte för varg eftersom de inte bor inom läns/regiongränser utan befinner sig i naturen - detta med regionalförvaltning är ett av de förslag som späder på problemet kring varg.

Eftersom vargen skall finnas i hela Sverige går det inte att ha en regional förvaltning. På regional nivå ser till sin lilla del och inte ser till helheten. Endast Naturvårdsverket kan se vad som krävs.

Naturvårdsverket är bakbundna av främst regeringspolitiker och kan inte utföra sitt uppdrag att vårda naturen. Detta är maktmissbruk, något som riksdagen bör se ytterst allvarligt på. Hur tänker ni riksdagsledamöter om detta brottsliga sätt att regera ett land – man fråntar myndigheten rätten att utföra sitt uppdrag.

Den naturliga gången är istället att Naturvårdsverket ska inhämta kunskaper från forskare från hela världen för att sedan redovisa resultatet för riksdagen som är satta att ta beslut om viktiga frågor. Naturligtvis ska NV följa gällande lagar, vilket inte har skett hittills. Påtryckningarna från jägarhåll är alltför starka.

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att rovdjursstammarna ska begränsas med jakt i de områden där sociala konflikter mellan människa och rovdjur är stor.

Detta är inte grundat på faktiska förhållanden - detta är skrönor - denna konflikt mellan människa och rovdjur föreligger inte och vi är indignerade över att ni inte är mer pålästa i en så viktig del som våra rovdjur i naturen. Enligt forskarresultat påvisas att våra rovdjur gör mycket lite skada och detta har upprepats av forskare om och om igen. Dessutom visar SIFO och andra oberoende undersökningar att folk på landsbygden INTE anser att rovdjur stör.

7. Riksdagen beslutar att avslå regeringens förslag vad det gäller kungsörn (förslagspunkt 6).

Utmärkt - kungsörnarna är alltför få till antalet, dessutom finns det underlag som visar på att över 40 procent av årsungarna aldrig når könsmogen ålder.

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett förslag gällande kungsörn och dess förvaltning där det fastslås att någon annan jakt än skyddsjakt under mycket speciella förhållanden inte är aktuell för kungsörn i Sverige.

Texten "under mycket speciella förhållande" skall tas bort, örnarna är för få för någon som helst jakt.

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att genomföra en översyn av samernas ersättningssystem för rovdjursskador.

De renägande samernas hela situation skall ses över. Det är cirka 4 500 renägande samer som har tagit sig rätten att bestämma över 52 % av landets yta och i stort sett ingen av dem kan leva på rennäringen utan statligt stöd. Majoriteten av samerna, 13 000, bor i Danderyd/Mälardalen. Som många inte tycks veta så har *Sverige inte ratificerat ILO:s konvention nr: 169 om Urbefolkning* och därför kan vi inte ge samerna denna stora makt över vår storslagna norrländska natur.

Detta område, vår stora skatt, är det mest naturliga området för våra stora rovdjur att leva i. Framtidens viktiga eko-turism kommer att ge ovärderliga arbetstillfällen och inkomster till företag och vårt land. Samerna kan vara en del av detta företagande så de slipper att leva på bidrag från staten. En vinna-vinna situation.

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av regelverket för ersättning för rovdjursskador och för förebyggande åtgärder även utanför renskötselområdet.

Ersättning för rovdjursskador skall bara utgå om man tagit sitt ansvar som tamdjursägare – obs! alla företagare har kostnader för sin verksamhet. Varför skall då tamdjursägare vara undantagna kostnader och därtill slippa följa Djurskyddslagen, vilken bl.a. säger att man är skyldig att se till att djuren inte utsätts för onödigt lidande.

10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att föryngringar av varg inte ska ske i renskötseområdet.

Detta faller på sin orimlighet, våra vilda djur skall finnas i hela Sverige.

Återigen borde det komma upp på bordet att syna samernas makt - vi godkänner inte att 4-5 000 personer av befolkningen har rätten att bestämma över mer än 50 % av vårt land - detta finner man ingenstans i hela världen.

Motivering

Sverige måste på riktigt hitta en väg för rovdjurspolitiken som bär framåt. Det behövs mer av samverkan och respekt för både människa och rovdjur. Både ekologiskt och historiskt har rovdjuren en plats i den svenska naturen.

Mycket klokt tänkt

De senaste åren har dock jakt på varg, som är det rovdjur som orsakar störst konflikter, stoppats på grund av oenighet och oklarheter. Nu är regeringen på väg att göra om misstagen. Det är dags att bygga för en framtid där beslut kan realiseras och vi tillsammans kan lita på att det är i verkligheten som skillnaden kommer att märkas.

Vi ställer oss bakom mycket av grundtankarna i regeringens rovdjursproposition. Vi socialdemokrater har under många år hävdat att rovdjurspolitiken kräver samförstånd snarare än konflikt för att hålla långsiktigt.

Saken är den att om det ska bli lugn och ro i Sverige, måste ni lyssna på majoriteten av svenska folket. Nu är ni vilseledda av små grupperingar som sprider helt inkorrekta s.k. "sanningar" – *ni måste som folkvalda ta reda på vad som sker i verkligheten*. Vi kan bara säga – våra stora rovdjur är mycket skygga! Det som sker idag är ett resultat av vissa människors okunskap och oresonliga hat.

Hur många får se en varg, en björn eller lo, järv under sin livstid? Inte många! En varg känner av på 3 km avstånd om det kommer en människa, björnen går undan och gömmer sig. Ni måste börja lyssna på oberoende forskare (ej SLU-forskare = där föreligger jäv).

När Vargkommittén presenterade sitt förslag (SOU 2013:60)1 var läget för första gången på många år hoppfullt om att det fanns ett politiskt spår att överbrygga de konflikter som funnits under lång tid. De mest inflytelserika organisationerna på båda sidor var beredda att försöka hitta en väg framåt. Men detta unikt känsliga läge slarvade regeringen bort genom att ha alldeles för bråttom. Vargkommitténs förslag remissbehandlades inte på vanligt sätt, förslagen som regeringen sedan la fram var inte förankrade eller diskuterade.

Det är inte inflytelserika organisationer som skall styra rovdjursfrågan. Det är Naturvårdsverkets uppdrag att se till att vår natur sköts, det har ingenting med ideella föreningar att göra där de flesta inte är kunniga om ekosystemet.

Vår rovdjurspolitik

En lyckad rovdjurspolitik måste bygga på att det finns en bred acceptans för den förda politiken. Till det finns det inga genvägar. Det behövs en politik som håller långsiktigt.

Det behövs ingen "bred acceptans" - från vilka då? Det är det naturälskande svenska folket som ger Naturvårdsverket dess uppdrag, den myndigheten skall vårda vår svenska natur, men då får det inte råda den jävsituation bland chefer och tjänstemän som det är idag.

Det kommer aldrig att bli en s.k. bred acceptans för Erlandssons/ alliansens politik eller för den eventuella politik, enligt ovan, som ni kommer att presentera vid maktskifte.

Däremot finns det redan en bred konsensus mellan oberoende forskare och majoriteten, över 70 %, av svenska folket. Det finns en klar plan hur rovdjursfrågan ska lösas – ni har alla chanser att ta reda på hur den planen ser ut.

Det ni beskriver som problem är en icke-fråga för de flesta. Det är så enkelt och demokratiskt - majoriteten av svenska folket värnar om djur och natur och det är mer demokratiskt att lyssna på oss som bryr oss om hur miljön/ekosystemet återställs.

Vi ställer gärna upp och informerar dig, Stefan Löfven, MJU-ordf. m.fl. vilka fällor ni har gått i. Vi är djupt förfärade över dagens läge.

Vi ställer oss bakom mycket av grundtankarna i propositionen kring förvaltningen av rovdjursstammarna. Vi menar allvar med att rovdjurspolitiken måste gå från konflikt till bredare samverkan.

Detta med bred samverkan har vi besvarat, se ovan.

”Bred samverkan”, är det med jägarna/fårägarna (ofta samma personer). Det är dessa varghatare som hörs mest och har mest pengar att röra sig med, både SJF och Riksjägarna får miljonbelopp till sitt lobby-arbete, totalt rör det sig om 60 miljoner. Och mannen som uppvisar jägare till illegal jakt, är miljonär.

Ingenting är som det ser ut att vara!

Vi vill dock stryka under att vetenskapligt underlag gällande genetik måste finnas på plats och ingå som underlag för att kunna bedöma gynnsam bevarandestatus för alla våra svenska rovdjur. Samtidigt vill vi vara tydliga med att rovdjuren måste begränsas i områden där de skapar problem för tamdjurshållning eller ger andra socioekonomiska effekter. Människan måste sättas i centrum. Med tiden när den naturliga invandringen ökat, den genetiska statusen förbättrats och övriga faktorer är gynnsamma så är vår uppfattning att vi håller fast vid antagandet om en miniminivå på 200 vargar.

Återigen tänker ni i fel termer och detta uttalande vilar inte på saklig och laglig grund.

Vi har kommit långt i svensk rovdjurspolitik. Arbetet att återskapa rovdjursstammarna är mycket framgångsrikt. Nu behövs en beslutsmässig ökad regional förvaltning med ett stort lokalt inflytande, en förvaltning där också det totala rovdjurstrycket måste vara en aspekt.

Återigen - rovdjurstrycket finns inte, det är fabricerat utifrån några få individer som hatar rovdjur och då främst varg.

Rovdjuren söker sig till de stora skogarna där ingen människa finns, så låt rovdjuren få ha sina boplatser och liv långt från människan där de är trygga. Nuförtiden har naturen och rovdjuren inga rättigheter - varför skapas inte "Natura 2000 områden" för våra arter vilket är inskrivet i Art- och habitatdirektivet.

Gynnsam bevarande status för varg innebär;

- 1) att stammen inte är inavlad.
- 2) att Svenska stammen måste ökas i antal.
- 3) att stammen får tillgång till sitt naturliga utbredningsområde dvs. hela Sverige.
- 4) stammen måste få tillgång till andra populationer t.ex. Finland och Ryssland.
- 5) att stammen inte får minskas av olagliga skyddsjakter och licensjakter.
- 6) att stammen inte minskas av illegala jakter.

Regeringen har hittills misslyckats med att begränsa rovdjursstammarna i områden med hårt rovdjurstryck och där stora konflikter mellan människa och varg finns. Priset för det får människor på landsbygden betala.

Återigen det finns inga konflikter mellan människa och rovdjur. För att provocera fram varg lägger man ut åtlar kring byarna och får på så sätt syn på dem oftare än vad som är det naturliga. Därmed underlättas det att få skyddsjakt. Jägarna har flera metoder för att provocera fram skyddsjakter.

Även § 28 är olaglig enligt EU-lag, påstår professor Michaneck, Uppsala Univ. Denna paragraf börjar nu användas flitigt av jägarna ute i skogarna, där ingen kan kontrollera deras uppgifter. Djuren har ingen chans med dagens olagliga politik.

Nu behöver beslut fattas som kombinerar gynnsam bevarandestatus med respekt för människors möjligheter att bo och verka på landsbygden. Sverige måste återfå och ta förtroendet att hantera landets rovdjurspolitik.

Det här stycket förutsätter olagliga skyddsjakter och hela rovdjurspolitiken genomsyras av att man utgår ifrån jakt istället för miljövård/ekologisk balans.

Skall man någon gång i framtiden minska stammen så skall det ske av länsstyrelsens naturbevakare som då kan minska antalet valpar i lyorna.

Övergripande mål för rovdjurspolitiken

Regeringens förslag på övergripande mål saknar en integrering och hänsynstagande till riksdagens miljö kvalitetsmål "Ett rikt växt- och djurliv". För oss socialdemokrater är målet med rovdjurspolitiken bredare än begreppet "gynnsam bevarandestatus". Vi föreslår därför ett annat övergripande mål för rovdjurspolitiken än regeringen. Ett mål där riksdagens beslutade miljö kvalitetsmål och socioekonomisk hänsyn finns integrerade.

Vi har EU-kommissionens ögon på oss eftersom politikerna systematiskt bryter mot gällande lagar. Vi har alltså ett åtagande att följa och det kan realiseras omgående men bara om regeringen slutar att spela med i denna förfärliga såpopera – lögner som sprids och som nu anses vara sanningar - här har riksdagen ett stort ansvar!

Om ni sätter lögner som prioritet 1 för att få väljarröster, kan resultatet endast bli att svenska folkets förtroende för er, våra folkvalda, upphör.

Vi förväntar oss att politiker är sakliga och inte låter beslut blir tagna utifrån något annat än välunderbyggda kontrollerade fakta - att en liten grupp människor skall få besluta om övergripande svenska intressen är inget man som svensk förväntar sig skall ske - vi lever ju i en demokrati.

Vi är ett land som värnar om forskning och framsteg men ibland undrar man om detta bara är ett spel - vargfrågan kunde på det sättet nämligen varit klubbat och klart för länge sedan om det vore så att forskning är av vikt. *Nu är det definitivt dags att demokratin får råda kring våra gemensamma värden* - värden som inte går att återskapa på ett kick om de utplånas/förstörs.

Vi slutar att kommentera här eftersom underlaget vilar på osanna uppgifter. Vi anser att vi har förklarat tillräckligt för att ni ska kunna förstå läget i rovdjursfrågan – denna icke-fråga.

Vi delar regeringens uppfattning att rovdjursstammarna måste begränsas för att inte påtagligt försvåra tamdjurshållning och för att ta socioekonomisk hänsyn. Det är mycket viktigt och bärande i vår politik att människan sätts i centrum. Riksdagen bör därför fatta beslut om ett mål för rovdjurspolitiken som integrerar miljömål och socioekonomisk hänsyn. Vi ser en risk i att regeringens förslag på mål kan leda till att riksdagsbesluten om miljö kvalitetsmålen och målet för rovdjuren kan hamna i konflikt med varandra när myndigheter och jurister ska fatta beslut. Vi föreslår därför att det övergripande målet för rovdjurspolitiken ska vara: Sverige ska ha långsiktigt livskraftiga stammar av rovdjuren som ger en biologisk mångfald, uppnår riksdagens miljö kvalitetsmål samtidigt som tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och socioekonomisk hänsyn tas.

Detta mål innebär en möjlighet att begränsa rovdjursstammarna i de områden där t.ex. tamdjurshållning och rennäring påverkas av rovdjurstrycket samtidigt som det uttrycker en ambition och ansvar också för ett rikt växt- och djurliv.

Gynnsam bevarandestatus

Gynnsam bevarandestatus är en situation där arten är livskraftig, både kvalitativt och utbredningsmässigt, och med goda utsikter att vara så även i framtiden. Det faktum att arten inte är hotad räcker inte för att uppnå gynnsam bevarandestatus. Begreppet innebär mer än att arten undviker utrotning. Flera faktorer ska vara uppnådda. För att kunna fastställa dessa ska en sårbarhetsanalys tas fram. Att avgöra gynnsam bevarandestatus är ett viktigt arbete som tjänar på att göras i bred samverkan och där vetenskapliga underlag måste vägas in.

Ett förslag från Vargkommittén (SOU 2013:60)² är att regeringen ska uppdra till Naturvårdsverket, i dialog med Jordbruksverket, att skyndsamt fatta beslut om gynnsam bevarandestatus för varg. Vi menar att detta förslag är värt att pröva för att flytta den svenska rovdjurspolitiken från överklaganden och fastlåsta positioner till en verklighet där beslut kan fattas och efterlevas till gagn för

människor och rovdjur. Vi anser därför att Naturvårdsverket tillsammans med Jordbruksverket ska bedöma gynnsam bevarandestatus. Vi vill vara lite tydligare med samverkan mellan Naturvårdsverk och Jordbruksverk än utredningen. Anledningen till det är att klargöra att tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och att socioekonomisk hänsyn tas. De båda myndigheterna bör också inhämta synpunkter från olika intressen i frågan. Ett sätt att göra detta är att regeringen inrättar en permanent vargkommitté med bred representation.

Vår uppfattning är att denna lösning har potential att få en bred acceptans, inte av alla som det bästa, men av många som det bästa genomförbara. Riksdagens uppgift blir att fastställa det övergripande målet för rovdjurspolitiken, ett mål som enligt vår uppfattning ska rymma både respekten för människa och rovdjur.

Den svenska vargstammen, till skillnad från övriga svenska rovdjur, är en isolerad population med svag genetik. Av den anledningen vill vi framhålla att förslaget om kontinuerliga kontrollstationer för att bedöma vargens genetiska status innebär att när nya sårbarhetsanalyser kommer fram som också väger in en bredare genetik så kan referensvärdet för vargpopulation komma att behöva omvärderas utifrån nytt vetenskapligt underlag.

Vi tror inte på "konstgjord" utplantering, vi menar att den naturliga invandringen är tillräckligt. Vargen kan med tid ytterligare stärka sin genetiska status genom just naturlig invandring, tid och långsiktiga förvaltningsplaner.

När det gäller björn, lo och järv finns redan fastställda och inrapporterad gynnsam bevarandestatus. Det gjordes sommaren 2013. När det gäller varg så gjordes aldrig någon bedömning av gynnsam bevarandestatus i rapporteringen i somras.

Vi menar att regeringen ska uppdra till Naturvårdsverket att nästa gång inrapportering av gynnsam bevarandestatus ska ske för björn, lo och järv så ska det ske tillsammans med Jordbruksverket. De båda myndigheterna bör också inhämta synpunkter från olika intressen i frågan. Nästa gång det krävs av Sverige är 2019 men det kan också ske tidigare om nya underlag kommer fram eller annat som gör att det finns anledning att anse att bedömningen om gynnsam bevarandestatus har förändrats.

Kungsörnen

Vi menar att förslaget om ett referensvärde för kungsörnen blir problematiskt i förhållande till miljömålsarbetet. För kungsörnen är de sociala konflikterna mycket små. Vi anser att det finns en bred uppfattning att kungsörnen ska fortsätta sin positiva utveckling och spridning över Sverige. Inte minst det faktum att vi har ett "kungsörnsprojekt" talar för detta. Erfarenhetsmässigt vet vi också att rovfåglar är extra känsliga för kemikaliespridning eller andra störningar i miljön.

Kungsörnen är en art som finns på EU:s fågeldirektivs annex 1 och lyder inte under art- och habitatdirektivet. Jakt på arterna på annex 1 är inte tillåtet förutom i vissa mycket speciella undantag. Vi menar att riksdagen bör avslå regeringens proposition i denna del. Regeringen behöver återkomma till riksdagen för att tydliggöra att någon annan jakt än skyddsjakt inte är aktuell för kungsörn i Sverige.

Vi kan också konstatera att regeringen inte berett förslagen om kungsörn på ett sätt som överensstämmer med svensk förvaltningstradition. Rovdjursutredningen⁴ ansåg att kungsörn skulle ingå i de övergripande målen men har inte berett den frågan eftersom det inte ingick i utredningens uppdrag.

Jakt

Vi stödjer den ökade regionala delegeringen för jakt som regeringen föreslår. Det ökar delaktigheten och för besluten dit de ska – hos de människor som berörs.

Främst vargen är ett hot mot tamdjur vilket innebär ökade kostnader och oro för djurägare. I områden med mycket varg försvåras jakt eftersom jakthundarna riskerar att rivas av vargen. Allt detta gör att människor känner oro och rädsla och för oss socialdemokrater är det viktigt att politiken bygger på respekt för människors rätt att leva, bo och verka var de vill.

Vargstammen har växt kraftigt. Vi menar att detta ger stammen möjlighet att klara genetiken men det ställer också frågan om jakt på sin spets.

Vi menar att vargstammen ska begränsas i områden med stora konflikter mellan människa och rovdjur och att delegeringen av jaktbeslut måste öka för att ge en större lokal delaktighet.

Vi vill vara tydliga med att vi inte ser det vara en framkomlig väg att tillåta föryngringar av varg inom renskötselområdet.

Vi menar att den årliga ökning som vargstammen har idag möjliggör att jakt kan ske i de områden där problemen med tamdjurshållning och andra konflikter mellan människa och varg är som störst. De stora problemen finns i dag i ett mindre antal svenska kommuner. Vi menar att i dessa kommuner ska antalet vargar och vargrevir begränsas redan idag. Den nya modellen där beslut om skyddsjakt kan fattas i förebyggande syfte kan användas i förvaltningen här. Den bör dock kompletteras med gemensamma riktlinjer och ett stort lokalt inflytande.

När stammen bedöms ha gynnsam bevarandestatus kan populationsbegränsande jakt användas i förvaltningen.

Bidrag och ersättningar

SLU, Sveriges lantbruksuniversitet, har genomfört ett treårigt forskningsprojekt som ska ge svar på hur mycket ren en björn fäller, i studien ingår två samebyar. Studien visar att bland de dräktiga vajor som hade försetts med sändare har konstaterats att 43 procent saknade kalv vid renkalvmärkning. Något som direkt kan kopplas till ett ökat rovdjurstryck av framför allt björn. Eftersom björnstammen har ökat de tio senaste åren jämfört med andra predatorer på ren, så bedömer både samebyarna och SLU att björnen är en betydligt större predator på renkalv än vad som tidigare varit känt.

De nya forskningsresultaten borde föranleda en översyn av ersättningssystemet för samerna pga. rovdjursskador. Vi anser att det är viktigt att värna den lagstadgade rovdjursskadeersättningen till rennäringen. Vi menar att rovdjurspolitiken i stort är beroende av att det ersättningssystem som finns fungerar tillfredsställande. Det gör det inte idag. Kritiken är hård, och i många fall är det den enskilde företagaren i glesbygd som får stå för de förluster som en centralt beslutad rovdjurspolitik medför om inte ersättningssystemen fungerar.

Vi menar att det också behövs en översyn av regelverket för ersättning för rovdjursskador och för förebyggande åtgärder även utanför renskötselområdet.

Till exempel bör översynen undersöka om det inte är rimligt att

hjortar i hägn som i vissa avseenden behandlas som tamdjur, bör vara berättigade till ersättning för skador från rovdjur.

Vi menar att en grundinställning bör vara att samhällets ersättningar för viltskador och bidrag till förebyggande åtgärder ska ses som en nödvändig del i samhällets satsningar på att bevara natur- och kulturvårdande djurhållning.

Översynen bör också undersöka om det inte är rimligt att lämna viss ersättning för underhåll av viltstängsel. Också om ersättningsnivåer är relevanta bör undersökas.

Stockholm den 3 oktober
2013